

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл.бр. П- 4561/2011
Дана: 01.06.2012. године
НОВИ САД

27. 08. 12

XVI

У ИМЕ ПАРОДА

Основни суд у Новом Саду по судији Александри Мусић, као судији појединцу у правној ствари тужиље Вере Алимпијевић из Новог Сада ул. Благоја Паровића бр. 9/А-98, коју заступају Горан Мостарац и Наталија Радиојевић, адвокати из Новог Сада, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, кога заступа Дирекција покрајинског фонда Нови Сад, ул. Житни трг број 3, ради накнаде штете, вредност предмета спора 177.616,94 динара, након одржане усмене, главне и јавне расправе закључене дана 01.06.2012. године, у присуству пуномоћника парничних странака донео је:

ОДЛУКА... 19.02.2014
... 17.08.2012
... 03.08.2012

ПРЕСУДУ

Приговор стварне непажљивости Основног суда у Новом Саду СЕ ОДЕЈЈА.

Тужбени захтев тужиље Вере Алимпијевић којим је тражила да се обавезе тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд да јој на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.01.2008. године до 31.12.2011. године исплати износ од укупно 177.616,96 динара и то: за јануар 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2008. године до исплате, за фебруар 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2008. године до исплате, за март 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2008. године до исплате, за април 2008. године износ од 3.275,21 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2008. године до исплате, за мај 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2008. године до исплате, за јун 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2008. године до исплате, за јул 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.08.2008. године до исплате, за август 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2008. године до исплате, за септембар 2009. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2008. године до исплате, за октобар 2008. године износ од 3.738,07 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2008. године до исплате, за новембар 2008. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 22.12.2008. године до исплате, за децембар 2008. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.01.2009. године до исплате, за јануар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2009. године до исплате, за фебруар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2009. године до исплате, за март 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2009. године до исплате, за април 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном

на снагу
преузео
Јав.

каматом почев од 21.05.2009. године до исплате, за мај 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 22.06.2008. године до исплате, за јун 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2009. године до исплате, за јул 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.08.2009. године до исплате, за август 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.09.2009. године до исплате, за септембар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2009. године до исплате, за октобар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2009. године до исплате, за новембар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2009. године до исплате, за децембар 2009. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.01.2010. године до исплате, за јануар 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 22.02.2010. године до исплате, за фебруар 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 22.03.2010. године до исплате, за март 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2010. године до исплате, за април 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2010. године до исплате, за мај 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.06.2010. године до исплате, за јун 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2010. године до исплате, за јул 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 20.08.2010. године до исплате, за август 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.09.2010. године до исплате, за септембар 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2009. године до исплате, за октобар 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2010. године до исплате, за новембар 2010. године износ од 3.737,81 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2010. године до исплате, за децембар 2010. године износ од 3.812,57 динара са законском затезном каматом почев од 21.01.2011. године до исплате, за јануар 2011. године износ од 3.812,99 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2011. године до исплате, за фебруар 2011. године износ од 3.812,73 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2011. године до исплате, за март 2011. године износ од 3.812,73 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2011. године до исплате, за април 2011. године износ од 4.022,43 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2011. године до исплате, за мај 2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 21.06.2011. године до исплате, за јун 2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2011. године до исплате, за јул 2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 22.08.2011. године до исплате, за август 2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 21.09.2011. године до исплате, за септембар 2011. године износ од 4.070,70 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2010. године до исплате, за октобар 2011. године износ од 4.070,70 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2011. године до исплате, за новембар 2011. године износ од 4.070,69 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2011. године до исплате, за децембар 2011. године износ од 4.070,69 динара са законском затезном каматом почев од 23.01.2012. године до исплате, те да јој надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, све у року и од 15 дана под претињом принудног извршења СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Тужила је дана 17.05.2011. године поднела тужбу против Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд у којој је навела да је рођена 25.04.1934. године и корисник је породичне пензије почев од 13.06.1978. године након смрти супруга, а по основу респекта туженог ПП бр. 069750 УП-1-2211/78 од 21.09.1978. године, да тужила остварује пензију код туженог, да је ступањем

на спагу Закона о војсци Србије уређен нов начин усклађивања војних пензија, да је тужени донео решење о ванредном усклађивању војних пензија, вредности општег бода новчаних накнада од јануара 2008. године, а које је објављено у Сл. Гласнику РС од 19.02.2008. године, да тужени није ускладио пензију тужиље у складу са цитираним решењем, већ тужилја исплаћује мању пензију у периоду од 01.01.2008. године па до данас, па је на основу свега наведеног предложио да суд након спроведеног доказног поступка донесе одлуку као у изреци а коју је коначно прецизирао поднеском од 26.03.2012. године.

У одговору на тужбу од 02.06.2011. године Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд је навео да оспорава у целости тужбене наводе и тужбени захтев као неоснован и предложио да суд донесе решење којим ће се огласити стварно ненадлежним и одбацити тужбу тужиље, јер је судска заштита обезбеђена у управном судском спору, а одреза ради ако суд настави са поступком предложио је да суд тужбени захтев одбије као неоснован.

У одговору на тужбу од 14.03.2012. године Фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд је изјавио да ступа у парницу на место Фонда за социјално осигурање војних осигураника на основу члана 79 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, те и истакли да се противе тужби и постављеном тужбеном захтеву и истакли приговор стварне ~~ненадлежности~~ поступка суда, јер се ради о материји која се регулише у управном поступку, те предложили да се суд огласи стварно ненадлежним, надаље су истакли да је потраживање тужиље ~~застарело~~ у складу са чланом 376 ЗОО-а. Надаље је навео да да се тужилац захтева свој захтев на основу члана 193 ст. 1 Закона о Војсци Србије а управо ова одредаба не може бити основ за признавање права на ванредно усклађивање пензије корисницима код Фонда СОВО, јер је ванредно усклађивање основано уколико су кумулативно испуњени услови у складу са чланом 75 Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Испуњеност услова подразумева да је просечан износ пензије корисника Фонда СОВО као посебног пензијског стажа, а самим тим и посебне статистичке групе, мањи од 60% просечне нето зараде исплаћене за 2007. годину, као и утврђивање у ком проценту је просечна пензија код Фонда СОВО мања од просечне нето зараде у Републици за 2007. године, што не мора обавезно бити +11,06%, као и да се ванредно повећање од 11,06% односи искључиво на кориснике у РФ ПИО запослених тако да се не може применити на кориснике војних пензија. Корисници војних пензија нису били у систему којим се уређују пензијско и инвалидско осигурање у Републици у 2007. години, те нема основа да почев од 01.01.2008. године тужилја као кориснику војне пензије пензија буде ванредно усклађивана за претходну годину, а у складу са чланом 75 Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Војне пензије представљају засебан систем социјалног осигурања код којег су параметри за повећање засновани на утврђивању бодова у складу са Законом о Војсци Југославије и на основу Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у ВЈ. Војне пензије су по уласку у систем пензијског и инвалидског осигурања на основу Одлуке Управног одбора Фонда усклађене почев од 01.04.2008. године за 6,97% и од 01.10.2008. године за 14,13% за колико је извршено усклађивање пензија за кориснике права код РФ ПИО у 2008. години, па ни на који начин нису оштећени. Имајући у виду наведено предложио је да суд не дозволи променама тужбе повећањем тужбеног захтева, као и да тужбу и тужбени захтев одбаци из разлога стварне ненадлежности, и тек ако за то не нађе основа тужбени захтев одбије због застарелости, односно неоснованости тужбеног захтева и тужилоца обавезе на сносње материјалних трошкова.

Поднеском од 26.03.2012. године тужилја је као тужоног означила Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, кога заступа Дирекција покрајинског фонда, Нови Сад, а на основу члана 79 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а с обзиром да од 01.01.2012. године обавезу исплаћивања корисницима војних пензија преузео РФ ПИО Београд и истовремено је прецизирала тужбени захтев на начин описан у изреци.

У току поступка суд је прочитао: решење завода за социјално осигурање војних осигураника ПП бр. 069750 УП-1-2211/78 од 21.09.1978. године, фотокопија извода о променама на текућем рачуну за тужилју потврде Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 24.01.2012. године, налаз и мишљење вештака Миланке Попадих-Иконих од 30.01.2012. године, дописе налаза и мишљења од 03.05.2012. године, па је на основу овако изведених доказа и оценом истих утврдио следеће **ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ**:

Решењем од 21.09.1978. године тужилја Вери Алџијевић, удови, рођеној 25.04.1934. године, неспособној за рад и припређивање, пок. Алџијевић Димитрија потпукованика из Новог Сада, признато је право на породичну пензију у износу од 7.551,99 динара почев од 13.06.1978. године, исплата пензије по решењу тече од 01.07.1978. године.

Потраживање тужиле према тужном по основу неисплаћене разлике, односно повећања (усклађивања) пензије за период 01.01.2008. године до 31.12.2011. године је у износу од 177.616,94 динара, а законска затезна камата за наведени износ је 52.545,05 динара, односно укупно потраживање тужиле је у износу од 230.161,99 динара.

Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2008. години износи у јануару 3.061,86 динара, у фебруару 3.061,86 динара, у марту 3.061,86 динара, у априлу 3.275,21 динара, у мају 3.274,98 динара, у јуну 3.274,98 динара, у јулу 3.274,98 динара, у августу 3.274,98 динара, у септембру 3.274,98 динара у октобру 3.738,07 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.737,81 динара.

Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2009. години износи у јануару 3.737,81 динара, у фебруару 3.737,81 динара, у марту 3.737,81 динара, у априлу 3.737,81 динара, у мају 3.737,81 динара, у јуну 3.737,81 динара, у јулу 3.737,81 динара, у августу 3.737,81 динара, у септембру 3.737,81 динара у октобру 3.737,81 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.737,81 динара.

Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2010. години износи у јануару 3.737,81 динара, у фебруару 3.737,81 динара, у марту 3.737,81 динара, у априлу 3.737,81 динара, у мају 3.737,81 динара, у јуну 3.737,81 динара, у јулу 3.737,81 динара, у августу 3.737,81 динара, у септембру 3.737,81 динара у октобру 3.737,81 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.812,57 динара

Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2011. години износи у јануару 3.812,99 динара, у фебруару 3.812,73 динара, у марту 3.812,73 динара, у априлу 4.022,43 динара, у мају 4.022,48 динара, у јуну 4.022,48 динара, у јулу 4.022,48 динара, у августу 4.022,48 динара, у септембру 4.022,48 динара у октобру 4.070,70 динара, у новембру 4.070,69 динара, у децембру 4.070,69 динара.

Пензија тужиле је за све месеце спорног периода је већа од 60% просечне нето зараде остварене у привреди Републике за 2007. годину.

Послове обезбеђења и спровођења пензијског и инвалидског осигурања као и послове финансијског пословања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника, на дан 01.01.2012. године, преузео је тужени.

Напред наведено чињенично стање суд је утврдио читањем: решење завода за социјално осигурање војних осигураника ПП бр. 069750 УП-1-2211/78 од 21.09.1978. године, фотокопија извода о променама на текућем рачуну за тужињу потврде Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 24.01.2012. године, налаз и мишљење вештака Миланке Попадић-Иконић од 30.01.2012. године, допуне налаза и мишљења од 03.05.2012. године.

Анализом изведених доказа заједно и сваког појединачно, те применом чланова 7 и 8 ЗШП-а, овај суд је утврдио да тужбени захтев тужиле **Вере Алимпић НИЈЕ ОСНОВАН**.

Суд је у целости прихватио писмену документацију приложену списима предмета, јер није имао разлога да сумња у веродостојност исте.

Суд је у целости прихватио налаз вештака Миланке Попадић-Иконић од 30.01.2012. године, као и допуне налаза од 03.05.2012. године, јер је дат јасно, детаљно, образложено и у савезу са правилима струке и науке. На примедбе туженог вештак је дао јасно образложење у допунском налазу, па тужени након тога није имао примедби.

Чланом 172 став 1 Закона о облигационим односима, прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Одредбом члана 193 став 1 Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“ број 116/07 који закон је ступио на снагу 01.01.2008. године) прописано је да се усклађивање износа пензија војних осигураника, остварених од дана ступања на снагу наведеног закона, врши по динамички и на начин утврђен Законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 21 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ број 85/05) прописано је да се пензија од 01. априла и 01. октобра текуће године, усклађује на основу статистичких података са кретањем трошкова живота на територији републике у претходних 6 месеци, док је ставом 2 истог члана прописано да исплата усклађене пензије тече од исплате априлске, односно октобарске пензије.

Чланом 75 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ број 85/05), прописано је да се уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензије

напредно усклађују од 01. јануара текуће године за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе на ниво од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћено у претходној години.

Чланом 79 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ број 101/2010), предвиђено је да је послове обезбеђења и спровођења пензијског и инвалидског осигурања као и послове финансијског пословања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника, на дан 01.01.2012. године, преузео тужени. Ставом 2 наведеног закона, прописано је да се обезбеђивање и спровођење пензијског и инвалидског осигурања из става 1 овог члана, у односу на права из пензијског и инвалидског осигурања, односи на право на пензију, право на додатак за помоћ и негу и право на новчани накнаду за телесно оштећење, док је ставом 3, предвиђено да даном преузимања послова обезбеђења и спровођења пензијског и инвалидског осигурања из става 1 овог члана, тужени преузима имовину, обавезе и запослене од Фонда за социјално осигурање војних осигураника, у делу који се односи на послове пензијског и инвалидског осигурања.

У конкретном случају суд је утврдио да је решењем од 21.09.1978. године тужилци Вера Алимпијевић, удови рођеној 25.04.1934. године, неспособној за рад и привођења, пок. Алимпијевић Димитрија потпуковника из Новог Сада, признато право на породичну пензију у износу од 7.551,99 динара почев од 13.06.1978. године, исплата пензије по решењу тече од 01.07.1978. године.

Несумњиво је утврђено да потраживање тужилце према туженом по основу неисплаћене разлике, односно повећања (усклађивања) пензије за период 01.01.2008. године до 31.12.2011. године износи 177.616,94 динара, а законска затезна камата за наведени износ је 52.545,05 динара, односно укупно 230.161,99 динара.

Несумњиво је утврђено да разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2008. години износи у јануару 3.061,86 динара, у фебруару 3.061,86 динара, у марту 3.061,86 динара, у априлу 3.275,21 динара, у мају 3.274,98 динара, у јуну 3.274,98 динара, у јулу 3.274,98 динара, у августу 3.274,98 динара, у септембру 3.274,98 динара у октобру 3.738,07 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.737,81 динара. Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2009. години износи у јануару 3.737,81 динара, у фебруару 3.737,81 динара, у марту 3.737,81 динара, у априлу 3.737,81 динара, у мају 3.737,81 динара, у јулу 3.737,81 динара, у јулу 3.737,81 динара, у августу 3.737,81 динара, у септембру 3.737,81 динара у октобру 3.737,81 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.737,81 динара. Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2010. години износи у јануару 3.737,81 динара, у фебруару 3.737,81 динара, у марту 3.737,81 динара, у априлу 3.737,81 динара, у мају 3.737,81 динара, у јуну 3.737,81 динара, у јулу 3.737,81 динара, у августу 3.737,81 динара, у септембру 3.737,81 динара у октобру 3.737,81 динара, у новембру 3.737,81 динара, у децембру 3.812,57 динара. Разлика између обрачунате пензије и исплаћене пензије у 2011. години износи у јануару 3.812,99 динара, у фебруару 3.812,73 динара, у марту 3.812,73 динара, у априлу 4.022,43 динара, у мају 4.022,48 динара, у јуну 4.022,48 динара, у јулу 4.022,48 динара, у августу 4.022,48 динара, у септембру 4.022,48 динара у октобру 4.070,70 динара, у новембру 4.070,69 динара, у децембру 4.070,69 динара.

Несумњиво је утврђено да пензија тужилце за све месеце спорног периода је већа од 60% просечне нето зараде остварене у привреди Републике за 2007. годину.

Несумњиво је утврђено да послове обезбеђења и спровођења пензијског и инвалидског осигурања као и послове финансијског пословања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника, на дан 01.01.2012. године, преузео је тужени.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање и цитирање законске одредбе суд је одбио тужбени захтев тужилце Вера Алимпијевић којим је тражила да се обавезе тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање да тужилци на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.01.2008. године до 31.12.2011. године износ од укупно 177.616,96 динара и ти: за јануар 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2008. године до исплате, за фебруар 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2008. године до исплате, за март 2008. године износ од 3.061,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2008. године до исплате, за април 2008. године износ од 3.275,21 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2008. године до исплате, за мај 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2008. године до исплате, за јун 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2008. године до исплате, за јул 2008. године износ од 3.274,98

дinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.08.2008. godine do isplate, za avgust 2008. godine iznos od 3.274,98 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.09.2008. godine do isplate, za septembar 2009. godine iznos od 3.274,98 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.10.2008. godine do isplate, za oktobar 2008. godine iznos od 3.738,07 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.11.2008. godine do isplate, za novembar 2008. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.12.2008. godine do isplate, za decembar 2008. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.01.2009. godine do isplate, za januar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 20.02.2009. godine do isplate, za februar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 20.03.2009. godine do isplate, za mart 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.04.2009. godine do isplate, za april 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.05.2009. godine do isplate, za maj 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.06.2008. godine do isplate, za jun 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.07.2009. godine do isplate, za jul 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.08.2009. godine do isplate, za avgust 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.09.2009. godine do isplate, za septembar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.10.2009. godine do isplate, za oktobar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.11.2009. godine do isplate, za novembar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.12.2009. godine do isplate, za decembar 2009. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.01.2010. godine do isplate, za januar 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.02.2010. godine do isplate, za februar 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.03.2010. godine do isplate, za mart 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.04.2010. godine do isplate, za april 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.05.2010. godine do isplate, za maj 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.06.2010. godine do isplate, za jun 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.07.2010. godine do isplate, za jul 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 20.08.2010. godine do isplate, za avgust 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.09.2010. godine do isplate, za septembar 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.10.2009. godine do isplate, za oktobar 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.11.2010. godine do isplate, za novembar 2010. godine iznos od 3.737,81 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.12.2010. godine do isplate, za decembar 2010. godine iznos od 3.812,57 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.01.2011. godine do isplate, za januar 2011. godine iznos od 3.812,99 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.02.2011. godine do isplate, za februar 2011. godine iznos od 3.812,73 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.03.2011. godine do isplate, za mart 2011. godine iznos od 3.812,73 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.04.2011. godine do isplate, za april 2011. godine iznos od 4.022,43 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 20.05.2011. godine do isplate, za maj 2011. godine iznos od 4.022,48 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.06.2011. godine do isplate, za jun 2011. godine iznos od 4.022,48 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.07.2011. godine do isplate, za jul 2011. godine iznos od 4.022,48 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 22.08.2011. godine do isplate, za avgust 2011. godine iznos od 4.022,48 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.09.2011. godine do isplate, za septembar 2011. godine iznos od 4.070,70 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.10.2010. godine do isplate, za oktobar 2011. godine iznos od 4.070,70 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.11.2011. godine do isplate, za novembar 2011. godine iznos od 4.070,69 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 21.12.2011. godine do isplate, za decembar 2011. godine iznos od 4.070,69 dinarsa sa zakonskom zateznom kamatom pochev od 23.01.2012. godine do isplate, te da tuzijem nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate, sve u roku i od 15 dana pod pretњom prinudnog izvršenja.

У конкретном случају, тужила је свој тужбени захтев за накнаду материјалне штете за спорни период засновала на чињеници да је Фонд за социјално осигурање војних инвалида донео решење о ванредном усклађивању пензија, почев од јануара 2008. године које је објављено у Службеном гласнику РС број 20/2008 од 19.02.2008. године, а није ускладио пензију тужилце са наведеним решењем.

Наиме, ступањем на снагу Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“ број 116/07) дана 01.01.2008. године, одредбом члана 197 став 2, стављена је ван снаге одредба члана 261 Закона о Војсци Југославије, којом је прописано усклађивање војних пензија са платама професионалних војника истог чина и положаја, док је чланом 193 став 1 Закона о Војсци Србије прописано да се усклађивање износа пензија војних осигураника и износа пензија остварених по ступању на снагу наведеног закона, врши по динамици и на начин утврђен Законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Корисници војних пензија су тек почев од 01.01.2008. године, када је ступио на снагу Закон о војсци Србије преведени у систем и режим који је регулисан Законом о пензијском и инвалидском осигурању, из чега произилази да се пре тога, дакле у 2007. години, на њих није могао примењивати Закон о пензијском и инвалидском осигурању, па ни одредба члана 75 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се усклађивање пензија по истој одредби врши на основу статистичких података са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних 6 месеци.

Према томе, тужилци, као кориснику војне пензије, а почев од 01.01.2008. године, пензија није могла бити ванредно усклађена за претходну годину, сходно напред цитираним одредбама Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а током поступка није било ни спорно да је у претходној години, тј. у 2007. години, Фонд за социјално осигурање војних инвалида, ускладио пензије сагласно претходно важећем Законом о Војсци Југославије.

При наведеном, чак и да су корисници војних пензија били у систему и режиму пензијског и инвалидског осигурања корисника пензија у осигурању запослених у 2007. години, није био испуњен услов за ванредно усклађивање пензија почев од 01.01.2008. године, прописан одредбом члана 75 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике претходној години“) јер је утврђено да је пензија тужилце била већа од 60% од просечне зараде у Републици Србији за 2007. годину.

Чињеница да је сада тужени у овој правној ствари Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, који је и донео решење о ванредном усклађивању пензија, а који је ступио у ову парницу на место туженог сходно одредби члана 79 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари стога што корисницима војних пензија, пензије нису могле бити усклађене почев од 01.01.2008. године за 11,06% по динамици и на начин утврђен Законом којим се регулише пензијско и инвалидско осигурање корисника у осигурању запослених, будући да корисници војних пензија нису били у систему којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање у Републици Србији у 2007. години, а како је тужилци већ извршило усклађивање пензије за 2007. годину када се корисницима војних пензија вршило усклађивање по одредбама Закона о војсци Југославије, то тужилци није причинена ни штета због неважњивог рада органа туженог сходно одредби члана 172 Закона о облигационим односима, због чега је суд тужбени захтев као и захтев тужилце за накнаду трошкова парничног поступка одбио, те донео одлуку као у изреци.

Одредбом члана 17 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да суд током целог поступка по службеној дужности лази на своју стварну надлежност. Чланом 22 Закона о уређењу суда, прописано је да Основни суд суди у првом степену у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Чланом 1 Закона о облигационим односима, предвиђено је да су облигациони односи односи који настају из уговора, проузроковања штете, стичања без основа, пословодства без налога, једностране изјаве воље и других законом утврђених чињеница. Имајући у виду наведене законске одредбе, суд је нашао да је истакнути приговор стварне ненадлежности неоснован, будући да се у конкретном случају ради о грађанско-правном спору у ком је предмет тужбеног захтева накнада материјалне штете и то у висини од 177.616,94 динара, а који спор у складу са цитираним законским одредбама, спада у стварну надлежност Основног суда.

Приговор застарелости истакнут од стране туженог није основан, с обзиром да је тужила потраживала накнаду материјалне штете, а чланом 376 ЗОО-а став 2 је преписано да потраживање накнаде штете застарела за пет година од када је штета настала.

Тужени у овом поступку није имао трошкове на име судских такси, па му ови трошкови нису ни досуђени.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема преписа исте Вишем суду у Новом Саду а путем овог суда.

Република Србија
Виши суд у Новом Саду
Пословни број Гж. 2828/2012
Дана 23.01.2014. године
Нови Сад

ОСНОВНИ СУД	КАТУ
Предмет лично,	
обично право	
Президијум	
04.02.2014	
Тужилац	
Мит	
Бр	

У ИМЕ ПАРОВОДА

Виши суд у Новом Саду, у већу судија Весне Сладојевић, председника већа, Вукице Кужић и Вере Крстин, чланова већа, у правној ствари тужиље **Вере Алимпијевић** из Новог Сада, ул. Благоја Паровића бр. 9/а-98, коју заступа Горан Мостарац, адвокат из Новог Сада, против туженог Републичког фонда ПИО, Покрајински фонд за ПИО, Дирекција покрајинског фонда из Новог Сада, Житни трг број 3, ради исплате, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П. 4561/2011 од 01.06.2012. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2014. године донео је

ПРЕСУДУ

Жалба тужиље **СЕ ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА** а **ДЕЛИМИЧНО ОДБИЈА**, те се пресуда Основног суда у Новом Саду пословни број П. 4561/2011 од 01.06.2012. године **ПОТВРЂУЈЕ**:

- у побијаном делу којим је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.01.2008. године до 31.03.2008. године исплати износ од 9.185,58 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 21. у месецу за претходни месец па до исплате.

У преосталом побијаном одбијајућем делу првостепена пресуда се **ПРЕИНАЧАВА** тако што се тужбени захтев тужиоца делимично усваја па се обавезује тужени Републички фонда ПИО, из Београда да тужиљи Вери Алимпијевић из Новог Сада исплати на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.04.2008. године до 31.12.2011. године укупан износ од 168.431,38 динара и то за за април 2008. године износ од 3.275,21 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2008. године до исплате, за мај 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2008. године до исплате, за јун 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.07.2008. године до исплате, за јул 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 21.08.2008. године до исплате, за август 2008. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2008. године до исплате, за септембар 2009. године износ од 3.274,98 динара са законском затезном

2012

2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 22.08.2011. године до исплате, за август 2011. године износ од 4.022,48 динара са законском затезном каматом почев од 21.09.2011. године до исплате, за септембар 2011. године износ од 4.070,70 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2010. године до исплате, за октобар 2011. године износ од 4.070,70 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2011. године до исплате, за новембар 2011. године износ од 4.070,69 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2011. године до исплате, за децембар 2011. године износ од 4.070,69 динара са законском затезном каматом почев од 23.01.2012. године до исплате.

Обавезује се тужени да тужилђи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 98.636,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2012. године па до исплате, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев тужилђе којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.01.2008. године до 31.12.2011. године исплати износ од 177.616,96 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 21. у месецу за претходни месец па до исплате те да јој надокнади трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавила тужилђа због свих законских разлога.

Жалба је делимично основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалбама, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1,2,5,7 и 9 Закона о парничном поступку и на правилну примену материјалног права, сходно члану 372. Закона о парничном поступку, овај суд налази да је првостелена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка али уз делимично погрешну примену материјалног права.

Према утврђењу првостепеног суда решењем туженог од 21.09.1978. године тужилђи Вери Алимпијевић, удови, рођеној 25.04.1934. године, неспособној за рад и привређивање, признато је право на породичну пензију у износу од 7.551,99 динара почев од 13.06.1978. године. Потраживање тужилђе према туженом по основу неисплаћене разлике, односно повећања (усклађивања) пензије за период 01.01.2008. године до 31.12.2011. године износи 177.616,94 динара.

Основани су жалбени наводи тужилђе да је побијана пресуда донета уз погрешну примену материјалног права те да је тужени у обавези да тужилђи накнади штету у висини разлике између износа исплаћених пензија и износа које је био дужан исплатити у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Наимо према члану 193. став 1. Закона о војсци Србије („Службени гласник РС“ број 116/07 и 88/09) који је ступио на снагу 01.01.2008. године, усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Уједно је чланом 197. став 2. стављена ван снаге одредба члана 261. Закона о војсци Југославије, који је регулисао начин усклађивања војних пензија.

Из наведене материјалноправне одредбе произилази обавеза туженог да усклађивање износа пензија војних осигураника врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, па је тужени био дужан да усклађивање свих доспелих војних пензија од 01.01.2008. године врши у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, те нема основа да се посебно цени постојање законских услова у погледу права на ванредно усклађивање пензија само за категорију војних осигураника. Ово из разлога што је ова категорија пензионера од 01.01.2008. године укључена у општи систем пензијског и инвалидског осигурања.

Овакав правни став заузет је у досадашњој пракси Уставног суда у поступцима по уставним жалбама у вези права војних осигураника на ванредно усклађивање пензија, према ком ставу је одредбом члана 73. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању из 2005. године, изузетно од члана 21. тог закона, предвиђено ванредно усклађивање пензија за 2006, 2007. и 2008. годину, од 1. јануара текуће године, под условима, на начин и у висини прописаној чланом 75. став 1. истог закона. Стога, пензије и друга примања војних осигураника су морала бити усклађена по истој динамици, и то по службеној дужности.

Сходно горе наведеном, тужени није извршио усклађивање износа војних пензија за 11,06% почев од 01.01.2008. године, у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а што је био дужан учинити по службеној дужности, на основу члана 5 Уредбе о начину остваривања и престанка права из ПИО војних осигураника, на који начин је туженом причинио штету у висини разлике између износа исплаћених пензија и износа које је био дужан исплатити у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Разматрајући приговор застарелости потраживања, а имајући у виду да се у конкретном случају ради о потраживању накнаде штете које застарева у року од 3 године, овај суд је нашао да је потраживања тужиоца на име накнаде штете због мање исплаћене пензије за период од 01.01.2008. године до 31.03.2008. године застарело. Наиме, од доспелости последњег месечног износа накнаде за март 2008. године, од 21.04.2008. године до подношења тужбе 17.05.2011. године прошло је више од три године. Имајући у виду наведено овај суд је у овом делу жалбу тужилге одбио а побијану пресуду потврдио у делу где је одбијен тужбени захтев тужилге којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.01.2008. године до 31.03.2008. године исплати износ од 9.185,58 динара.

У односу на тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде штете због мање исплаћене пензије за период од 01.04.2008. године до 31.12.2011. године потраживање тужиоца није застарело. Наиме, од доспелости месечног износа накнаде за април 2008. године, од 21.05.2008. године па до подношења тужбе 17.05.2011. године није прошло више од три године. Из наведеног разлога овај суд је у овом делу жалбу тужиле усвојио и побијану пресуду у овом делу преиначио тако што је обавезао тужаног да тужилци исплати на име накнаде штете због мање исплаћене пензије од 01.04.2008. године до 31.12.2011. укупан износ од 168.431,38 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 21. у месецу за претходни месец па до исплате.

Одредбом члана 161 став 2 Закона о парничном поступку прописано је да ће суд када преиначи одлуку против које је изјављен правни лек одлучити о трошковима целог поступка. На основу наведене одредбе, а имајући у виду да је тужилца у претезном делу успела у поступку, овај суд је обавезао тужаног да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 98.636,00 динара и то за састав тужбе и 4 поднеска од 09.06.2011., 13.02.2012., 26.03.2012. и 03.04.2012. године износ од по 8.000,00 динара, за приступ пуномоћника тужиоца на 3 одржана рочишта и то 06.12.2011. године, 01.06.2012. и 27.03.2012. године износ од по 7.500,00 динара, на име накнаде за извршена вештачења износ од 19.800,00 динара, као и за таксу на тужбу и на првостепену пресуду износ од по 13.168,00 динара, за које трошкове овај суд налази да су нужни и оправдани те да су обрачунати у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Законом о судским таксама. Овај суд је одбио захтев тужиоца за накнадом састава поднеска од 09.12.2011. године обзиром да исти није био потребан за вођење парнице.

Сходно напред изнетом, применом одредаба члана 375 и 380 тачка 4 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија:

Весна Сладојевић с.р.

З.т.о.